ادامه از صفحه ۵

دوستانه با زیباکلام

امـا نکته مهم‌تـر یا حداقل همتراز این مسـاله که موجـب تشـدید در وضعیـت موجـود و ذوب‌شـدن سـرمایه‌ها و دارایی‌های سـازمان تامین‌اجتماعی شده اتخاذ سیاست‌های غلط اقتصادی، اجتماعی در دهه‌های گذشـته به ویژه در دوران اجرای سیاسـت‌های تعدیل سـاختاری بوده اسـت که منجر به کاهش ارزش پول ملی و ازبین‌رفتن ارزش وجوه نقدی سـازمان شـده، و لذا محیط و فضـای اقتصاد کلان و همچنین مصوبات غیرکارشناسی مجلس و تحمیل تعهدات خارج از ضوابط و قواعد بیمه‌ای در طول سال‌های متمادی خسارات آن، از اشاره تک سـببی جناب زیباکلام در به وجود آمدن چنین وضعیتی کمتر نبوده است.

برادر ارجمند جناب دکتر زیباکلام در بخش پایانی این یادداشت خود با مقدمه‌چینی‌هایی که درخصوص ناکارآمدی‌هـای سـازمان تامین‌اجتماعـی و دولـت مداخله‌گـر کنار هم چیده‌اند خوانندگان گرامی را یا در واقع نظام تصمیم‌گیری کشـور را به سوی نظریه آدام اسمیت با این عنوان که دولت، تاجر خوبی نیست هدایت کرده‌اند که تنها راه رهایی و کارآمدی، واگذاری شسـتا به بخش خصوصی اسـت کـه در اینجا لازم می‌دانم به دو نکته اساسی دیگر درباره این اظهارات اشاراتی داشته باشم.

۱-به نظر می‌رسـد دکتر زیباکلام بیش از آنکه این ادعا را براسـاس قاعده مطالعه آثار اسمیت داشته باشد بیشـتر از قاعده شـنیده‌ها و می‌گویندها تبعیت کرده اسـت. اسـمیت فقط در کتـاب ثروت ملـل، ۸۰بار از لفظ نهادها اسـتفاده کرده و همه وعده‌هایی که درباره آزادی اقتصـادی مطرح کرده اسـت را منـوط به طرز عمل سـالم نهادها داشته است. این چیزی است که تا خوب فهمیده نشـود حرف‌های سطحی و کلیشه‌ای و غیرکارشناسی بسیار زده می‌شود که ایران تجربه عملی آنها را در سـال‌های ۱۳۶۸ به بعـد با خودش به همراه دارد و اگر تناسب زمانی و سطح امکانات را لحاظ کنیم، خسارت‌هایی که برنامه تعدیل در دوره ۶۸ به بعد به ایران وارد کرد به هیچ‌وجه کمتر از نمونه دولت‌های نهم و دهم آن نبود و اگر می‌بینیم در دوره مزبور فاجعه‌ها بیشـتر، فساد گسـترده‌تر و ناکارآمدی بیشتر مشاهده می‌شود دقیقا به این دلیل اسـت که آزادسـازی‌ها افراطی‌تر و شوک‌درمانی‌ها وسیع‌تر صورت گرفته است، کانون اصلی گرفتاری، همین سطحی‌نگری‌هاسـت بنابراین استاد ارجمند اگر شما هم صحبت از آزادسازی و شوک‌درمانی می‌فرمایید و راه نجات کشور را این نسخه‌های ترجمه‌ای می‌دانید، بدانید که مقصود حاصل نخواهد شد و بدانید اجرایی کردن این اندیشـه، آثار و پیامدهـای ناگوار آن کمتر از اشتباهات احمدی‌نژاد در طول دوران هشت‌ساله نخواهد بود.

لذا شـنیده‌ها برای درک و فهم یک نظریه و سپس توصیه به نظام تصمیم‌گیری کافی نیسـت باید با یک دقت کارشناسـی تمام آثار اسـمیت مورد مطالعه قرار گیرد و این تازه شـرط لازم اسـت و شرط کفایت این است که واقعیت‌های جامعه خود را هم خوب بشناسیم و از تجربه‌های تلخ و خسـارت بار سیاست‌های تعدیل نیز آگاهی پیدا کنیم. استاد حتما فرصت خواهند کرد نیم‌نگاهی به چگونگی شکل‌گیری سازمان بین‌المللی کار که از آن تحت عنوان به سـر عقل آمدن سـرمایه‌داری نامیده می‌شـود، بیندازد و مشـاهده کنـد که چگونه واقعیت‌ها جوامع صنعتی آنها را واداشت تا سر عقل آیند و به خاطر تداوم رشـد و بقای ثروت خود باید به انسان سـالم، ماهر و دارای تامین که حافظ منافع و راز و رمز توسعه بیش‌تر آن نظام باشد توجه کند.

۲-در سال ۱۳۸۳ به درخواست مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی با مشارکت اینجانب و جناب آقای دکتر فرشاد مومنی با توجه به نگرانی نمایندگان محترم مجلس از چالش‌های پیش‌روی سازمان تامین‌اجتماعی، پژوهشـی تحت عنوان «بهبود نظـام تصمیم‌گیری در سـازمان تامین‌اجتماعی» انجام گرفت که ماحصل این پژوهش که ناشـی از یک مطالعـه تاریخی درخصوص چگونگی شکل‌گیری نظامات تامین‌اجتماعی و همچنین نحـوه اداره این نهاد در جهـان و ایران بود و همچنین مصاحبه‌ها و گفت‌وگوهای طولانی با کارشناسان سازمان بین‌المللی کار بود چنین نتیجه‌گیری می‌کرد که بهبود نظام تصمیم‌گیری در این سازمان منوط به:

۱- برقراری حاکمیت شرکتی در این سازمان

۲- تقویت سه‌جانبه‌گرایی واقعی و دخالت ذی‌نفعان در اداره این سـازمان به ویژه در مقام تصمیم‌سـازی و تصمیم‌گیری

۳- به حداقل رسـاندن دخالت دولت در ارکان این سازمان باوجود نقش کلیدی و تضمین‌کننده دولت در ادامه حیات آن به‌عنوان پایدارترین شریک ذی‌نفعان

۴- شفاف‌سـازی واقعی منابـع درآمد و هزینه‌های سازمان

۵- به‌کارگیری افراد باصلاحیت و متخصص در ارکان سازمان تامین‌اجتماعی به‌ویژه در شورایعالی هیات‌مدیره و مدیرعامل و پاسخگوکردن این ارگان در مقابل شرکای اجتماعی

که خوشبختانه بسیاری از این موارد در قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین‌اجتماعی گنجانده شد و انتظار می‌رفت از سال ۱۳۸۳ تحولی ژرف در نظام تصمیم‌گیری صندوق‌های بیمه‌ای، از جمله تامین‌اجتماعی به اجرا در آید اما چون به تجربیات و اهمیت اسـناد بالادسـتی و پژوهش‌ها بـه ویژه در هشت‌سـال گذشـته اعتنایی نشـد چنین وضعیت تاسـف‌انگیزی متوجه سـازمان تامین‌اجتماعی شد که ناشی از ساختار سیاسی کشور است و انتظار بیش از پیش از استاد ارجمند جناب دکتر زیباکلام می‌رود تا در حوزه تخصصی خود به نحوی وارد عمل شود تا با تربیت دولتمردان قانونمدار بتوانیم فردای بهتری را برای ایران عزیزمان رقم بزنیم.

عبور «اوباما» از خوان «سنا»

پوتین: اگر ثابت شود دولت سوریه مسوول حمله شیمیایی بوده، ممکن است روسیه با حمله نظامی موافقت کند

عکس: AP

«اوباما» یک خوان حمله به سـوریه را پشت‌سـر گذاشت. سناتورهای آمریکایی سه‌شنبه‌شب بر پیش‌نویس طرح حمله محدود به سوریه مهر تایید زدند. قابل پیش‌بینی بود که سنای آمریکا که اکثریت آن در اختیار دموکرات‌هاست با طرح اوباما موافقت کنند اما شـاید کار اوباما در کنگره سـخت‌تر باشـد هرچند خود اوباما نسبت به موافقت کنگره ابراز اطمینان کرده اسـت. سه‌شنبه‌شب جلسـه‌ای با حضور مقامات ارشد دولت آمریکا در سنای این کشور برگزار شد و پیش‌نویس طرحی را تایید کردند که به موجب آن با حمله نظامی به سوریه موافقت شده و در عین حال اجازه نمی‌دهد سربازان آمریکایی در خاک سوریه پیاده شـوند. به گزارش بی‌بی‌سی، در این پیش‌نویس محدوده زمانی مشخص ۶۰روزه برای حمله به سوریه تعیین شده است که امکان تمدید آن برای ۳۰ روز دیگر وجود دارد. اگرچـه این پیش‌نویس بر عـدم پیاده‌کردن نیروهای نظامی در خاک سـوریه تاکید دارد اما جـان کری، وزیر امور خارجه آمریکا گفت که نمی‌خواهد امکان حضور سـربازان آمریکایی در خاک سوریه در شرایط اضطراری را از بین گزینه‌ها حذف کند ولی فورا حرف خود را اصلاح کرد که صرفا «داشـتم بلند بلند فکر می‌کـردم» و «با توجه به جنگ داخلی در سـوریه، قرار نیسـت پای سربازان آمریکایی به سوریه برسد». با وجود موافقت ضمنی سنای آمریکا با طرح حمله محدود به سوریه، این جلسه بی‌چالش هم نبود. بسیاری از سناتورهای آمریکایی با طرح سوالی که ذهن افکارعمومی را نیز مشغول خود کرده بود، پرسـیدند: «چرا حالا و بعـد از تلفات یکصدهزارنفری در سـوریه، حمله آمریکا مناسب اسـت.» تکرار تجربه عراق هم نگرانی گروه دیگری از سـناتورها بود که جان کری در جواب گفت: «هم من، هم آقای هیگل و هم ژنرال دمپسـی، عراق را به خاطر داریم. ما خیلی حساس هستیم که دیگر از هیچ عضو کنگره نخواهیم مبتنی بـر اطلاعات ناقص، رای دهد.»یکی از حاشیه‌های جلسه سه‌شنبه‌شب سنا، حضور معترضانی از گروه ضدجنگ «وضعیت صورتی» بود که البته به‌سرعت به بیرون از جلسه رانده شـدند. اوباما در حالی راه‌های حمله به سوریه را هموار می‌کند که بنا بر گزارش‌ها از حمایت متحدان منطقه‌ای خود اطمینان دارد. به گزارش آسوشـیتدپرس، چاک هاگل، وزیر دفاع آمریکا به کمیته روابط خارجی سنای آمریکا گفت: فرانسه، ترکیه، عربستان و امارات‌متحده‌عربی و دیگر کشورهای منطقه شرکای کلیدی آمریکا در هرگونه اقدام نظامی خواهند بود. علاوه بر این فرانسه نیز یکی از جدی‌ترین حامیان حمله به سوریه است اما فرانسوا اولاند، رییس‌جمهوری فرانسه اعلام کرد، در صورت مخالفت کنگره آمریکا با حمله نظامی به سوریه کشورش به‌تنهایی وارد این جنگ نمی‌شود. در همین حال در حالی که پارلمان فرانسه در جلسه روز چهارشنبه خود بررسی حمله به سـوریه را در دسـتور کار نداشت، پارلمان سوریه با ارسال نامه‌ای به پارلمان فرانسه از اعضای این پارلمان خواست تـا به اقدام نظامی در سـوریه رای مثبت ندهند. با این وجود اقدام‌های یکجانبه آمریکا انتقاد «بان‌کی‌مون» را به‌دنبال داشت. دبیرکل سازمان ملل، روز سه‌شنبه در مورد «مشروعیت» اقدام آمریکا علیه سوریه ابراز تردید کرد و گفت استفاده از زور تنها زمانی مشروع است که برای دفاع از خود بوده یا شورای امنیت سازمان ملل اجازه آن را صادر کند.

احتمال حمایت روسیه از حمله به سوریه

بـا جدی‌ترشـدن گزینه نظامـی علیه سـوریه به نظر می‌رسـد روسیه نیز از حمایت بی‌چون‌وچرای خود از سوریه اندکی عقب‌نشـینی کرده است. البته صحبت‌های پوتین در روزهای اخیر ضدونقیض بوده است. رییس‌جمهوری روسیه در گفت‌وگو با آسوشیتدپرس گفت؛ اگر ثابت شود که دولت سـوریه مسوول حمله شیمیایی اخیر در حومه دمشق بوده، ممکن است کشـورش با حمله نظامی موافقت کند. اگرچه تاکید کرد که این اقدام باید از کانال شورای امنیت انجام شود. با این حال «ولادیمیر پوتین» همچنین در گفت‌وگو با شبکه یک تلویزیون دولتی روسیه گفت مسکو بخش‌هایی از سامانه موشـکی دفاع هوایی اس-۳۰۰ را در اختیار سوریه قرار داده است اما انتقال برخی دیگر از تجهیزات، اکنون متوقف شده اسـت. اما او اضافه کرد؛ در صورتـی که غرب بدون حمایت شورای امنیت سازمان‌ملل متحد به سوریه حمله کند، روسیه می‌تواند سامانه‌های موشـکی خود را به هر جایی (از جمله دمشق) بفروشد. در همین حال وزارت دفاع روسیه اعلام کرد که دو کشتی نظامی دیگر را برای پیوستن به ناوگان نظامی این کشور در ساحل سوریه اعزام کرده است.

کمک نظامی انگلیس به مخالفان سوریه

عـدم موافقـت پارلمان انگلیـس با گزینه نظامـی، ظاهرا نخسـت‌وزیر انگلیـس را ناامید نکرده اسـت. بـه گفته دیوید کامرون، انگلیس از این پس بر تامین کمک‌های بشردوسـتانه برای مخالفان سوری تمرکز می‌کند اما به دنبال ارسال تجهیزات نظامی غیرکشـنده برای مخالفان نیز هست. به گزارش روزنامه ایندیپندنت، ممکن است دیوید کامرون، نخست‌وزیر انگلیس، برای حمایت تسـلیحاتی از شورشـیان مخالف بشـار اسـد، رییس‌جمهوری سـوریه، از پارلمان این کشور درخواست مجوز کند. همزمان با اظهارات کامرون مبنی بر امکان ارسال تجهیزات نظامی غیرکشنده، مقام‌های آمریکا اعلام کردند، دولت واشنگتن در نظر دارد تا پنتاگون را مسوول مسلح‌کردن و آموزش نیروهای مخالف سـوری«میانه‌رو» قرار دهد. از دیگر سو ائتلاف مخالفان سـوریه با طرح این ادعا که سه کاروان نظامی حامل سلاح‌های شیمیایی در دو روز گذشته در سوریه جابه‌جا شده است، نسبت به حمله جدید نظام سـوریه با استفاده از گازهای سمی هشدار داد.

آنکارا پیگیر حمله به سوریه

آنکارا جزو اولین کشورهای منطقه‌ای بود که بر طبل جنگ علیه سوریه کوبید و حالا نیز با جدیت، پیگیر این امر است. یک دیپلمات ترکیه گفت، آنکارا در مذاکرات اولیه خود با آمریکا چند گزینه نظامی را برای حمله به سوریه مورد بحث قرار داده است. با این حال بولنت آرینچ، معاون نخسـت‌وزیر ترکیه تاکید کرد کشورش خواهان پاسخ قاطع به سوریه است اما اذعان کرد ترکیه به تنهایی نه می‌تواند و نه می‌خواهد در سـوریه مداخله نظامی کند. همچنین با بالاگرفتن تحرکات جنگ‌طلبانه آمریکا، بشار جعفری، نماینده دایم سوریه در سازمان‌ملل طی یک مصاحبه با شبکه خبری سی‌ان‌ان آمریکا اعلام کرد: سوریه بارها از واشنگتن خواسـته است که در حل بحران سوریه مشارکت مثبت داشته باشـد اما نه‌تنها این درخواست‌ها از جانب آمریکا پذیرفته نشد بلکه این کشور اقدامات مغرضانه متعددی را به کار بست که از جمله این اقدامات می‌توان به تعطیل‌کردن سفارتش در سوریه، پایان‌دادن به تمام کانال‌های دیپلماتیک بین دو کشور و به کار بسـتن تمام تلاش خود در زمینه حمایـت از نیروهای مخالف سوریه در جنگ با ارتش و نیروهای نظامی این کشور اشاره کرد.

«شارون» تحت عمل جراحی جدید قرار گرفت

آریل شارون، نخست‌وزیر اسبق رژیم اسراییل تحت عمل جراحی جدید برای کار گذاشتن لوله انتقال غذا در سیستم گوارشی‌اش قرار گرفت. آریل شارون از سال ۲۰۰۶ در کما به‌سـر می‌برد و تاکنون تغذیه وی توسط لوله‌های انتقال غذا انجام شـده اسـت. این در حالی اسـت که خبرهای ضدونقیضی از مرگ او منتشر شده است. **(ایسنا)**

نزدیکی «اردوغان» به کرسی ریاست‌جمهوری

رجـب طیـب اردوغـان، نخسـت‌وزیر ترکیه با حمایت دو نفر از سیاستمداران ارشد این کشور یک گام به پست ریاست‌جمهوری نزدیک‌تر شد. بولنت آرینچ، معاون اردوغان گفت: اگر او بخواهد برای انتخابات نامزد شود، به طور حتم کاندیدای ما خواهد بود. **(رویترز)**

«شیخ‌رائد صلاح» آزاد شد

شیخ‌رائد صلاح، رییس جنبش اسلامی اراضی اشغالی سال ۴۸ فلسطین به قید وثیقه مالی ۵۰هزار شکل(واحد پول اسـراییل) توسـط پلیس رژیم اسـراییل آزاد شد. مدیر موسسه توسعه قدس اعلام کرد که دادگاه ضمن آزادی شیخ صلاح، او را به مدت ۱۸۰روز به ۳۰کیلومتری قدس تبعید کرده اما او با این شرط مخالفت کرده است. **(ایسنا)**

چرا ناتو نمی‌تواند در سوریه دخالت کند

ترجمه: مریم امیری

چرا ناتو نمی‌تواند در سوریه همچون لیبی دخالت نظامی کند؟

اولیـن دلیل این اسـت که سـوریه متحدانـی دارد که لیبی نداشـت: روسـیه و چین که اقدام نظامی علیه سوریه را در سـازمان ملل وتو می‌کنند. همچنین ایران و حزب‌الله روسـیه و چین تاکید دارند که اصل حاکمیت سـوریه باید تقویت شـود. «سـرگئی لاوروف» وزیر خارجه روسیه گفته بود: تنها سـوری‌ها می‌توانند درباره سوریه تصمیم بگیرند. روسیه می‌گوید حمله به سـوریه سوءاستفاده از حقوق‌بشر و از دست‌دادن مشـروعیت دولتی است که به‌عنوان دلایل دخالت نظامی مطرح می‌کنند. اما روسیه و چین خود کارنامه حقوق‌بشری قابل‌قبولی ندارند و مردمان این کشورها دلایل خوبی دارند تا مشروعیت دولت‌هایشان را در آینده زیر سوال ببرند. این دولت‌هـا ترجیح می‌دهند اختلاف‌های داخلی را بدون دخالت خارجی‌ها حل و فصل کنند، بنابراین دفاعی که از دولت «بشـار اسد» می‌کنند به نوعی دفاع از خودشان هم محسوب می‌شود. بشار اسد و پدرش «حافظ اسد» متحدان قدیمی روسیه هستند. بقایای آخرین پایگاه دریایی روسیه در دریای مدیترانه در شـهر بندری «طرطوس» در سوریه واقع شده است. روسیه خیال ندارد قراردادهای سودآوری نظامی و زیرساختی‌اش را با سوریه به ارزش تقریبی ۱۹میلیارد دلار از دسـت بدهد (آنگونه که حـدود میلیاردها دلار در نتیجه تحریم‌ها علیه ایران و لیبی باخت). دلیل دوم این اسـت که درحالی که ناتو می‌تواند به راحتی اسـد را سـرنگون کند، عواقب غیرقابل پیش‌بینی چنین اقدامـی را هم از نظر دور ندارد. به‌ویژه به خاطر دخالتی که در لیبی کرد و تلاش برای تحکیم نهادهای دموکراتیک تقریبا ناکام ماند، همچنین عراق و افغانستان که به واسطه فرقه‌گرایی بازسازی و ثبات سیاسی در آنها هنوز بسـیار دور از دسترس به نظر می‌رسد. اگر ناتو در سـوریه دخالت کند و به کمک شورشی‌ها دولت اسد را سـرنگون کند، دولت‌های عضو ناتو برای بعد از آن هم باید چاره بیندیشند؛ دولت و نهادهای سیاسی باثباتی ایجاد کنند و کمک کنند جامعه مدنی پایداری پرورش یابد که در مقابل فرقه‌گرایی ایجادشده در جنگ داخلی بایستد. علاوه بر این دخالت ناتو ممکن اسـت به چالش میان دولت‌های عضو و متحدان سوریه بینجامد که در نهایت تنش‌های غرب با ایران و حزب‌الله را تشدید کند. همچنین تلاش روسیه برای حل مناقشه سوریه به طریق سیاسی را بی‌نتیجه بگذارد. به‌ویژه حالا که رییس‌جمهور روسیه بی‌وقفه تلاش می‌کند تصویری منطقـی و بااراده از روسـیه در مجامع بین‌المللی ارایه کند. دخالت نظامی در سوریه به رهبری آمریکا، رابطه این کشور با روسـیه را وخیم‌تر خواهد کـرد و همه امیدها برای توافق مشترک در جهت کاهش سلاح‌های هسته‌ای را به باد خواهد داد. همچنین مذاکره درباره موشک‌های بالستیک را منتفی می‌کند و حمایت روسـیه از آمریکا در مقابل سـازمان‌های تروریسـتی بین‌المللی را پایان می‌بخشـد. دلیل سوم این است که دخالت نظامی در سوریه خطر نفوذ بیشتر القاعده و سـایر گروه‌های تروریستی مخالف آمریکا را که در سوریه با تجهیزات نظامی قابل‌قبول علیه اسـد در قالب گروه‌هایی همچون «النصـرت» می‌جنگند را افزایش خواهـد داد. این احتمال وجود دارد که در فردای سقوط اسد کشورهای غربی از عهده کنترل آنها برنیایند. به همین دلیل خیلی مهم است که دولت جدید سوریه از حمایت گسترده مردمی برخوردار باشـد زیرا به‌طـور حتم جبهه النصرت و گروه‌های مشـابه اختلافات فرقه‌ای را تحریک می‌کنند و تلاش خواهند کرد آتش جنگ داخلی را برافروخته نگه دارند. افغانسـتان مثال خیلی خوبی از خطر این وضعیت اسـت: طالبان از حمایت عمومـی قابل توجهی برخوردارند، در حالی که افکار عمومی «حامد کرزای» را دست‌نشانده غرب می‌داند. حمله کرزای به کشورهای غربی و متهم‌کردن آنها از یک‌سو و از سوی دیگر تلاش برای مذاکره با طالبان، برای ترمیم این طرز فکر است که البته به نظر می‌رسد دیگر فایده چندانی ندارد.

اقـدام دولت اوباما برای تجهیز مخالفان دولت اسـد که سـناتور «جان مک‌کین» و دیگـران خیلی علنا به آن اذعان کردند، مرز باریکی با مداخله مسـتقیم نظامی دارد. اما این کار اشـتباه هولناکی است. در عوض روسیه و ایالات متحده باید با هم تلاش کنند اسـد را متقاعـد کنند و با گروه‌های مختلـف مخالف برای یافتن راه‌حلی سیاسـی تلاش کنند. هرچنـد چنین چیزی سـاده نیسـت به‌ویژه بـا حمایت بی‌چون و چرای روسـیه از دولت اسـد. ایجـاد توازن میان منافع روسـیه و آمریکا چیره‌دسـتی سیاسـی بالایی لازم دارد. همچنیـن منابـع بین‌المللی باید ایـن اطمینان را به سـوری‌ها بدهند که در هر صورت آینده سیاسی سوریه در دسـت خود سوری‌ها خواهد ماند. در کوتاه‌مدت باید نهادها و کنش‌های جامعـه مدنی در قلمرو انقلاب و در راسـتای تحکیم دستاوردهای انقلاب ایجاد شود. نباید خودمان را گول بزنیم، این نهادها نمی‌توانند به سرعت شکل گیرند. با توجه به ائتلاف ملی نامجهز و بی‌سامان سوریه، دولت‌های خارجی باید غیرمستقیم از انقلاب حمایت یا به اصلاح ائتلاف کمک کنند.

منبع: پالیسی میک

کابوس‌های بغداد برفراز بیروت

غسان شربل . ترجمه: محمدعلی عسگری

بگذاریـد آبروداری را کنـار بگذاریم و زخم لای زخـم نگذاریـم. فاجعه دامنگیر سـوریه به خون و رگ و پی لبنان نیز سرایت کرده است. لبنان هرگز تاکنون شـاهد چنین از هم‌گسیختگی نبوده است. شکاف‌های گذشته در این کشور از نوع دیگری بود وانگهی سوریه به‌عنوان کشوری با ثبات در کنار لبنان قرار داشت و می‌توانسـت گهگاه تمایلات انتحاری برخی را مهار کرده یا اگر جایی سر باز کرده بود آن را لگام زند. هنگامی که جنگ در سـوریه درگرفت، هـر مذهبی بدون توجه به پیامدهای کارخود راهی را در پیش گرفت.

بنابرایـن هرکـس می‌پنداشـت جنگ جنگ اوسـت و نتایج آن امنیت و سلامتی‌اش را در آینده رقم خواهد زد. این باورها و برداشـت‌ها به‌سـادگی مرزهای سـوریه – لبنـان را در نوردیـد. نهادهای دولتی لبنان نیز از مدت‌ها پیش مندرس شـده بود و فضایی در کشور به‌خصوص بین اهل سنت وجود داشـت که احسـاس می‌کرد دولت، دولت دیگران اسـت زیرا نخست‌وزیرشان «سعد الحریری» را کنار زده بود. اکثریت اهل سـنت دولت را دولت وابسته به یک گروه خاص می‌دانستند تا به همه لبنانی‌ها. در چنین فضایی بود که یک جوان از شـمال لبنان تصمیم گرفت راهی اراضی سوریه شود تا در انقلاب این کشور شـرکت کند. یک جوان دیگر از جنوب نیز راهی سوریه شـد تا با توطئه‌ای مقابله کند که نظام حاکم براین کشـور را تهدید می‌کرد. این بود تا آنکه حـزب‌الله به صراحت اعـلام کرد در جنگ سوریه شرکت کرده است. خبری که در پرتو نزدیکی حزب‌الله و دولت سـوریه هیچ تعجبی نداشـت. با استمرار درگیری‌ها در سوریه که بسیار طولانی‌تر از تحولات کشورهایی نظیر تونس، لیبی، مصر و یمن شد، بقیه نهادهای دولتی لبنان نیز به حاشیه رفت و حیات عمومی را رها کرده و شـکاف‌های موجود تشـدید شد. به این ترتیب شرایط برای به اصطلاح «عراقی شـدن تحولات لبنان» فراهم شد که برخی نمونه‌های آن را طی روزهای گذشـته دیدیم. از این رو حق لبنانی‌هاست که نسبت به آینده خود نگران باشند. در این میان هرکس این توهم را داشته باشد که می‌تواند در صورت عراقی شدن از تحولات لبنان جان سالم بدر برد کاملا در اشتباه خواهد بود.

دور و نزدیک

محکومیت هواداران «مرسی» به حبس‌های درازمدت

● **بی‌بی‌سی:** دادگاه نظامی مصر، حامیان محمد مرسی را بـه جرم «حمله به ارتش» به حبس‌های درازمدت محکوم کرده است. طبق بیانیه ارتش مصر در این‌باره، یکی از این افراد به حبس ابد، سه‌نفر به ۱۵سال حبس و ۴۵نفر دیگر به پنج‌سال حبس محکوم شده‌اند. از سویی دیگر رییس‌جمهور موقت مصر پیش‌بینی کرد که حالت فوق‌العاده در اواسط ماه سپتامبر به پایان برسـد. عدلی منصور، درباره سوالی مبنی بر تاثیر آزادی حسنی مبارک، دیکتاتور سابق مصر بر این کشـور اعلام کرد: هیچ قدرتی اعم از نظام سابق و نظام اسبق مصر وجود ندارد که بتواند عقربه‌های ساعت را به عقب بازگرداند. همچنین نخست‌وزیر ترکیه گفت سفیر این کشور در مصر که در بحبوحه تیرگی روابط میان این دو کشور به آنکارا فراخوانده شده بود به‌منظور از سر گیری وظایفش به قاهره بازمی‌گردد.

پایان بی‌نتیجه مذاکرات صلح

● **ایسنا:** دور جدید مذاکرات صلح بین فلسطینی‌ها و رژیم اسراییل سه‌شنبه بدون دستیابی به هیچ پیشرفتی برگزار شد. یک مسوول بلندپایه فلسطینی در مصاحبه با روزنامه «الحیاه» گفت: در مذاکرات هیچ‌کدام از پیشنهادات اسراییل را نپذیرفتیم و خواهان حاکمیت امنیتی فلسطین بر مناطق مختلف کرانه باختری شـدیم اما در عین حال از استقرار نیروی سومی، مثل نیروهای ناتو در مرزها استقبال کردیم. از سوی دیگر، یاسر عبد ربه، دبیرکل کمیته اجرایی سازمان آزادیبخش فلسـطین اعلام کرد که مذاکرات اسـراییل و فلسطین بی‌نتیجه است و هیچ امیدی به آن نیست.

انگشت اتهام «مادورو» به سوی مخالفان

● **بی‌بی‌سی:** قطع برق در ونزوئلا، تقریبا نیمی از این کشور و از جمله مناطقی از پایتخت آن را به خاموشی فرو برد. این خاموشی، چراغ‌های راهنما در خیابان‌های کاراکاس را هم از کار انداخت و به هرج‌ومرج در رفت‌وآمد خودروها منجر شد. نیکلاس مادورو، رییس‌جمهوری ونزوئلا، مخالفان را به‌خاطر این خاموشی مقصر شمرده است. او در توییتر خود نوشته است: «به‌نظر می‌رسد همه‌چیز حاکی از آن باشد که راسـت‌های افراطی برنامه خود را برای یک اعتصاب برقی علیه کشور از سر گرفته‌اند.»

القاعده به‌دنبال دفع حملات پهپادها

● **راشـاتودی:** بر اساس مدارک افشاشده توسط افشاگر آژانس امنیت ملی آمریکا، شبه‌نظامیان القاعده طی سه‌سال گذشته به‌دنبال استخدام مهندسان و کارشناسانی بوده‌اند تا به آنهـا در دفع حملات پهپـادی آمریکا کمک کنند. حملات پهپادی در سراسـر یمن و پاکستان باعث شده تا رهبران القاعده در مناطق دورافتاده خاورمیانه پناه بگیرند. این رهبران در تلاشـند تا از پناهگاه‌های خود پهپادها را مورد هدف قرار داده، آنها را بدزدند یا با کمک مهندسان و کارشناسان آنها را از کار بیندازند.

تعلیق کنفرانس کردها در اربیل

● **ایسـنا:** کنفرانـس ملی کردها با حضور شـخصیت‌های برجسـته کرد از ترکیه، عراق، ایران و سوریه که قرار بود بین ۱۵تا ۱۷سپتامبر سـال‌جاری میلادی در اربیل عراق برگزار شـود، برای دومین‌بار به حالت تعلیق درآمـد و به ۲۵نوامبر موکول شـد. به تعویق افتادن این کنفرانس در پی برگزاری انتخابات محلی دولت منطقه‌ای کردسـتان در ۲۱ سپتامبر سال‌جاری میلادی است.

انفجارهای خونین بغداد

● **خبرگزاری فرانسـه:** منابع امنیتی و بیمارستانی عراق اعلام کردند، در انفجار ۱۱دستگاه خودرو بمب‌گذاری‌شده در مناطق شیعه‌نشین بغداد ۴۶ نفر کشته و ۱۶۳نفر دیگر زخمی شده‌اند. این انفجارها در مناطق الطالبیه، الحسینیه، الکراده، الاعلام، شـرطه الرابعه، الدوره، الودشیر، المعامل و البیاع بغداد صورت گرفت. هدف از این حملات تجمع‌های مردمی در مناطق شیعه‌نشین بغداد بود.